

Skåne
Frösta kd.
Barklösa fm.

2524

Uppst. av Ernst Andersson
1930.

1

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Odins jakt

När vi var små därtjemma,
körde vi en gång till Hammarslund
(Frösta kd). När vi kom till Skrivare-
möllan i Hällestad (Torna kd), där det
brukade spåka, skryggade hästarna och
vagnen kom på en sten och välte. Min
mor höjde, att där kom något i luften.
Det ven i luften och det hördes som om
hästskor skrallade.

Mor talade inte om det förvänt långt efter.
Därför blev hon inte sjuk.

Odins jakt

Tomtar råka i slagsmål

Tomtar råka i slagsmål

I Vomb (Färs hd) ligger
två gårdar, som kallas Rabbyggårdarna.
De båda gårdarna hade var sin tomte.

Bägge drogo de till sin gård från grannens.
En gång möttes de på Vombes ängar, då de
levda kommo betandes med halum. De
kom då ato släss där.

Sen köide vombesingarna många lass
halum från det stället.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Spöckerierna på Skrivaremöllan

En pojke, som hvarje på Skrivaremöllan i Hällestads socken (Torna hd), sa, att det brukade spöka där. Rätt som det var, hörde man som om alla fåren var lösa och var ute på gården och skrek. När man kom ut på gården, såg man ingenting och fåren var på sin plats.

En annan gång hörde man, hur en kycklinghöna gick och kacklade i köket. Men när man kom ut i köket, syntes det inte till någon höna.

Spöckerierna vid Skrivaremöllan

Åsumspägen

Åsumspägen hade gått och lärt av Doktor-Hannan. Han hade varit vakte-påg nära intill, där Doktor-Hannan bodde, och han gick då ofta in till henne och lärde av henne.

Åsumspägen

Lärt av Doktor-Hannan.

En man från Dörröd (veberöd socken) såkte bot för någon sjukdom hos Åsumspägen. Mannen hade frunt sagt, att han inte trodde på Åsumspägen. Denne sa' då till honom, när han kom in till honom: "Ja, ja kan ju nog säga, vad det är för sjukdom, och vad vi ska' göra för den, men ni tror ju inte på mej".
Se, Åsumspägen visste, vad man sagt om honom

Visste vad folk sagt el. tänkt

eller vad man tåkste om horron. —

Ämsspägen sadles se ut som *Uscende*
en fjanting.

När min syster var sjuk och hon *Orsinationer*
sökte Ämsspägen, ordinerade han
bäckablads-te "Men, sa' han, " hjälper
det inte till någ' månad, stryker ni
i skrinets." Hon dog också i april.

En gång kom länsmanen, för att patta *När länsmanen skulle ta honen*
honom i häkte, för doktrarna tyckte ju inte om
att han botar folk. Men när Ämsspägen
stigit upp i länsmanens vagn och man skulle
köra iväg med honom ville hästarna inte gå
ur stallet, hur mycket man än priskade dem.
Till slut fick länsmanen släppa
horron och sin säte hästarna av i sken.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Doktor-Hannan

Doktor-Hannan

J. Ö. Hemmesborgs(?)

(äster om Veberöt) bodde en kvinna, som
hetta Hanna. Hon sadde ha en smetkonst-
best och kallades Doktor-Hannan.

Sömnspägen hade gått och lärt av henne.
Jag var en gång hos henne, för när jag hjälpte
så Marietorp kunde vi ej få smör, när vi
kärnade. Jag hade med mig en flaska
med mjölk och en flaska med grädde. Hon
var sjuk då, så hon tog ej emot mej.
Men när jag ^{var} på väg hem, var där smör
i gräddeflaskan.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Drängen som var

varulv.

Drängen som var varulv.

En flicka och en dräng häkte på samma ställe. Det var bra mellan dem. Någon hade sagt till henne, att drängen var varulv. "Då ska jag fråga honom, om han är det," sa flickan. "Nej, gör inte det," sa man då till henne, "det är farligt, för då kan han säga till dig: 'Tack ska du ha, om kan du bli en morsa i stället.'" "Det ska jag nog klara," sa flickan.

Och en gång, när de var ensamma, sa hon till drängen: "Men Per, du är ju en varulv." Men för att han inte skulle kunna säga till henne, att hon om kunde

vara mæra, tog hon och la' honnen på
"nosin" med karakluden.

Sen efteråt sa' hon: "Tack ska du ha,
för att du frätste mig."

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Lögnasaga.

Lögnasaga

Härnede ni en skräddare, som hede
Per Skomagare? Han hade en värsta på
stammen, som vände utad tauten*.

Han var hålt te tala, ä döv te gå,
stomm i den ene allbuen.

Han hade himma tre ugor på hin-
sian kyrkelwässeprästagar, i
Linnböjsegadan.

Så kom ja hede längor fram, --- (ny lögnasaga)
där kom ja ti itt roclam, där
skolle ja ing ä stjela mi nona
rabbar.

Så kom käringen ud, som

om hämpen rådde. Hon ²⁵²sa: "Du
rätis kämp, ska du trö ner all
min hämp, ja har enta mee
densamme bönevischan."

10

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hon står i havadören, sitter i
fästdören, å sa "Guss fre" i porten,
"Gni välsiggnen den som står i lägen."
"Ja, skulle tugga lide gäsato
å förfoda mina bäjror, förr ja
har så dällia träsko." Då ble
hon galen pro snaj, for ing ättor
bussan å skulle skjuda. Men hon
skåd bonn, skåd långt upp pro hin
sian Barneholm, skåd spjrens å
en värnulla, ronyan å en
röbroged tuggerran, rörringen**
å en po. Di kan alla tro.

* toften, ** ryggingen.

Berättas sagan för en enda person, ut-
bytes "Di kan alla tro" mot "Di kan du
tro" och berättaren pekar härvid på äbo-
paren.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fagesmannen nipte inte med säkerhet
var eller av vem hon lärt sagan, men
hörde, att hon lärt den i Veberöd,
möjligen av sin far (född 1829)

Tråkigtvis har man här åtgått med en sammans-
blandning av två sagor. Den första omfattar
artiklingar om Per Skopmagas, den andra börjar
med "Sin kom ja, lide längre fram. . ."

Visan om slaget vid Leipzig.

Visan om slaget vid Leipzig

Min mors morfar, Lars Wiberg,
var med i slaget vid "Leppsi".
Om detta slag sjöngs en visa, som
lätjade så:

Leppsi stads portar va härda som
sten.

Kanonerna piktade två enst en,
Murarna pamlade ner liksom samn,
Svenskarna pyckte på gatorna fram.

Dop.

När ett barn döpes,
skall den som håller barnet ej "pista" det,
för då bli det "rustekannad."

För att barnet skall få läsa efter prästen.
lätt att läsa, skall den som håller barnet
vid dopet läsa efter vad prästen säger.

Dop

Ej skaka barnet

En dragons härprydnad omkring 1816.

Min mors morfars, Lars Wi-

berg, var dragon och var med i slaget
vid "Leppi". Han var så "långhärad",
att han hade håret flätat. Snickaren
hade svarvat en trätrissa, som han flä-
tat in i håret.

En dragons härprydnad

omkr. 1816.

Folkminnen upptecknade efter Bengta Persson, Hartön

Odins jakt	1.
Fontrar påka i slagsmål	2.
Spöckerierna vid Skrivaremöllan	3.
Ärumsprågen	4.
Vaktin - Hamnan	6.
Dräng som var varult	7.
Lögutaga	9.
Visan om slaget vid Leipzic.	10.
Bojs	13.
En drögans härfydnad under år 1876	14.